

جلسه ۱۴۰ (س) ۸۹/۷/۲۰

لِسَمْلَهِ الْكَفَارَةِ الْأَحْوَطِ

دیروز عرض کردیم صاحب عروة در مسئله دوم می فرماید؛ (مسئله ۲) : تکرار الكفارة بتکرر الموجب فی يومین و أزيد من صوم له کفارة و لا تکرار بتکرر الموجب فی يوم واحد فی غير الجماع و إن تخلل التکفیر بین الموجبين (جه اوی را که افطار کرد کفاره اش را داد یا نه ، این قول اشاره به قول عامه است که بعدا آن را ذکر می کنیم) أو اختلف جنس الموجب على الاقوى و إن كان الاھوّت التکرار مع احد الامرين بل الاھوّت التکرار مطلقا و أما الجماع فالاھوّت بل الاقوى تکریرها بتکرره .

گفتیم که صوم به معنای این است که باید مستمرا از این مفطرات امساك کنیم و این یک چیز بیشتر نیست حال اگر کسی یک بار افطار کند روزه اش شکسته می شود و اگر بار دیگر چیزی بخورد دیگر روزه اش را نشکسته از این رو سبب جدیدی برای کفاره حاصل نمی شود . با این بیان این بحث ارتباطی به تعدد اسباب ندارد زیرا بحث در اینجا صغروی است یعنی تعدد افطار در یک روز از باب تعدد اسباب نیست هر چند ما قائل به عدم تعدد اسباب هستیم ولی این بحث به آن ارتباطی ندارد زیرا سبب اول موجب حتك و شکسته شدن صوم شده است و سبب دوم دیگر اثری ندارد به عبارت دیگر اصلا سببیتی ندارد .

صاحب عروة در این مسئله نظرش به کلام علامه در مختلف بوده و عرض کردیم که علامه در مختلف ج ۳ ص ۳۶۱ مسئله ۱۶ در اینجا قائل به خلاف است و می فرماید : « والاقرب عندی إن تغایر جنس المفتر تعددت الكفارة سواء إتحد الزمان أو لا (یک روز باشد یا نه) كفر عن الاول أو لا و إن إتحد جنس المفتر في يوم واحد فان كفر عن الاول تعددت و إلا فلا ». بنده عرض می کنم مطابق بیانی که مطرح کردیم کلام ایشان را قبول نداریم چونکه ما تابع دلیل هستیم و صاحب جواهر کلام علامه در مختلف را نقل کرده و می فرماید این را مطالعه کنید و تعجب کنید و خود علامه در غیر کتاب مختلف این حرف را نمی گوید مخصوصا که کلام علامه شبیه به قول عامه است .

واما امروز بحث جماع را مطرح می کنیم به این بیان که آیا با تکرار جماع کفاره تکرار می شود یا اینکه اگر جماع تکرار شود مثل بقیه

مفطرات کفاره تکرار نمی شود ؟ صاحب عروة می فرماید : « وأما الجماع فالاھوّت بل الاقوى تکریرها بتکرره » .

اختلاف العلماء على آقوال في هذه المسئلة : آیة الله خوئی قائل به همین فتوا (تکرر جماع موجب تکرار کفاره می شود) است و این حکم را به استمناء هم تسری می دهد و مرحوم نراقی نیز در مستند ج ۱۰ قائل به همین قول شده است یعنی این دو بزرگوار در این مسئله فتوی داده اند ولی صاحب عروة و امام(ره) قائل به احتیاط وجوبی هستند . در میان شرایع عروة هم اختلاف نظر وجود دارد لذا صاحب مستمسک و صاحب مذهب الاحکام قائل به عدم تکرار کفاره در جماع هستند ولی صاحب مصباح الهدی و صاحب مستند قائل به تکرار کفاره در صورت تکرار جماع هستند و صاحب جواهر قائل به عدم تکرار کفاره در مورد جماع است .

خوب ما اول می رویم سراغ روایاتمان تا بینیم آیا صلاحیت دارند که دلیل برای وجوب تکرار کفاره در صورت تکرار جماع قرار بگیرند یا نه ؟ خبر اول خبر ۱ از باب ۱۱ از ابواب ما یمسک عنده الصائم مب اشد ، خبر این است : « مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ (شیخ صدق) فِي عَيْنِ الْأَخْبَارِ وَ فِي الْخِصَالِ عَنِ الْمُظَفَّرِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ الْمُظَفَّرِ الْعَلَوِيِّ عَنْ جَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ مَسْعُودٍ الْعَيَاشِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَعْفَرٍ بْنِ أَحْمَدَ عَنْ عَلَىٰ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ شُجَاعٍ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ عُثْمَانَ عَنْ حُمَيْدٍ بْنِ حُمَيْدٍ عَنْ أَحْمَدٍ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ الْفَتْحِ بْنِ يَزِيدَ الْجُرْجَانِيِّ أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَبِي الْحَسَنِ (ع) يَسْأَلُهُ عَنْ رَجُلٍ وَاقِعٍ أَمْرَأَةً فِي شَهْرِ رَمَضَانَ مِنْ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ فِي يَوْمٍ عَشْرَ مَرَاتٍ قَالَ عَلَيْهِ عَشْرُ كَفَاراتٍ لِكُلِّ مَرَّةٍ كَفَارةً فَإِنْ أَكَلَ أَوْ شَرِبَ فَكَفَارةً يَوْمًا وَاحِدًا ». اشخاص موجود در این حدیث مجاهیل هستند و به گفته آیة الله خوئی این حدیث به کار نمی آید و اگر در خبری أبوالحسن مطلقا ذکر شود و نگویند ابو الحسن الثانی و امثال آن مراد امام کاظم علیه السلام است ولی در این روایت به قرینه روایت دیگری مراد امام رضا علیه السلام می باشد .

خبر بعدی خبر ۲ از همین باب ۱۱ می باشد ، خبر این است : « وَرَوَى ابنُ أَبِي عَقِيلٍ عَلَىٰ مَا تَقَلَّهُ الْعَلَامَةُ عَنْهُ قَالَ ذَكَرَ أَبُو الْحَسَنِ زَكَرِيَاً بْنُ يَحْيَى صَاحِبَ كِتَابِ شَمْسِ الْمَذْهَبِ عَنْهُمْ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا جَامَعَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ عَامِدًا فَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَ الْكَفَارَةُ فَإِنْ عَاوَدَ إِلَى الْمُجَامِعَةِ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ مَرَّةٌ أُخْرَىٰ فَعَلَيْهِ فِي كُلِّ مَرَّةٍ كَفَارَةً ». ابن أبي عقیل

یکی از قدمای فقها است و زکریا بن یحیی مجھول است و کتاب او هم در دست ما نیست و حدیث هم مرسل است.

خبر بعدی خر^۳ از همین باب ۱۱ می باشد، خبر این است : «قَالَ الْمُلَامَةُ وَرُوِيَ عَنِ الرّضَا عَنْ الْكَفَارَةِ تَتَكَرُّرُ يَتَكَرُّرُ الْوَطْءُ». این خبر هم از نظر سند ضعیف است.

هر سه روایت ضعیف هستند ولی با این وجود آیة الله خوئی قائل به تکرر کفاره است از این رو مستند ایشان این روایات نیست بلکه ایشان به دلیل تعدد اسباب قائل به تعدد کفاره شده اند ، خوب حالا این بحث مطرح می شود که با اولین جماع روزه شکسته شده است حال چرا دومین جماع موجب کفاره دوم شود ؟ ایشان می فرماید که در لسان دلیل اکل و شرب با جماع فرق دارد از این رو جماع در ماه رمضان برای کسی که وظیفه اش روزه گرفتن است هر بارش یک کفاره لازم دارد منتهی بر خلاف آقای خوئی همانطور که قبل اعرض کردیم برای ما طبق لسان ادله میزان افطار و شکستن روزه می باشد و وقتی که بار اول روزه اش را باطل کرد دیگر مفتر بعدی اثری ندارد و ما جماع را هم مثل بقیه مفطرات می دانیم و آن را مستقل نمی دانیم لذا بنده هم مثل حضرت امام(ره) و آقای بروجردی گفته ام : «فی القوة منع» .

و اما شیخ طوسی در خلاف ج ۲ ص ۱۸۹ مسئله ۳۸ قائل به عدم تکرار کفاره است : «إِذَا أَفْسَدَ الصُّومَ بِالْوَطْءِ ثُمَّ وَطَىْ بَعْدَ ذَلِكَ مَرَّةً أَوْ مَرَّاتٍ لَا يَتَكَرَّرُ عَلَيْهِ الْكَفَارَةُ وَلَا أُرِى فِي ذَلِكَ خَلَافَ بَيْنِ الْعُلَمَاءِ بَلْ نَصَّوْا عَلَى مَا قَلَنَاهُ وَرِبَّمَا قَالَ مُرْتَضَىٰ مِنْ أَصْحَابِنَا أَنَّهُ يَجُبُ عَلَيْهِ بِكُلِّ مَرَّةٍ كَفَارَةٌ دَلِيلُنَا أَنَّ الْأَصْلَ بِرَأْتِهِ الْذَمَّةُ وَالْكَفَارَةُ الْأُولَى مُجْمَعٌ عَلَيْهَا وَمَا زَادَ عَلَيْهَا لِيَسْ عَلَيْهَا دَلِيلٌ» ، و علامه نیز در تذکرة ج ۶ مسئله ۸۶ و در منتهی ج ۹ ص ۱۷۲ این مسئله را متذکر شده است

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْلًا وَآخِرًا وَصَلَّى اللّٰهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ